

Fondazione "Migrantes"

Parohia "Araceli"

Piazza Araceli, 21;

36100-Vicenza

Tel cel. (Wind): 393.482.9000

Tel fix: 0444.149.60.55;

Fax: 0444.183.3500

E-mail: parohiavicenza@gmail.com

Website: www.parohiavicenza.it

AGENDA PAROHIEI PE LUNA IANUARIE

1 V TĂIEREA ÎMPREJUR A DOMNULUI NOSTRU ISUS HRISTOS. SF VASILE CEL MARE

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie

3 DUMINICA DINAINTEA BOTEZULUI DOMNULUI (Botezul lui Ioan); Sf Pf Maleahi; Sf M Gordie

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie

6 M BOTEZUL DOMNULUI IN IORDAN (Boboteaza). (Sfințirea cea mare a apei)

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie (*Tinerii în catedrală la Festa dei Popoli*)
- **ora 12.00 SFINȚIREA CEA MARE A APEI**

10 DUMINICA DUPĂ BOTEZUL DOMNULUI (Începutul propovăduirii Domnului). Sf Grigorie de Nissa; Sf Dometian ep și Marcian pr

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie

17 DUMINICA A 29-A DUPĂ RUSALII (a celor zece leproși). Cuv Antonie cel Mare

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie

24 DUMINICA A 31-A DUPĂ RUSALII (Vindecarea orbului din Ierihon)

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie

30 S SF TREI IERARHI VASILE CEL MARE, GRIGORIE TEOLOGUL. ȘI IOAN GURĂ DE AUR; Sf M Ipolit, papa Romei

- ora 16.30 Botezuri

31 DUMINICA A 32-A DUPĂ RUSALII (a lui Zaheu). Sf Doctori fără de arginți Chir și Ioan; Sf Ioan Bosco

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie.

BOTEZUL DOMNULUI NOSTRU ISUS HRISTOS (BOBOTEAZA)

Pe data de 6 ianuarie, prăznuim **Botezul Domnului** sau **Boboteaza**. Această sărbătoare reprezintă **botezul în apa Iordanului a Mântuitorului Isus Hristos de către Sfântul Ioan Botezătorul**. În ajunul și în ziua de Bobotează, în toate bisericile, cu puterea Duhului Sfânt, la rugăciunile arhierilor și preoților **se sfințește agheasma cea mare**.

Boboteaza - Epifania

La 30 de ani, la plinătatea vârstei bărbatului desăvârșit, a venit **Hristos la Iordan**, unde **Sf. Ioan Botezătorul** învăța și boteza cu botezul pocăinței; iar despre Isus le spunea: **“Se află în mijlocul vostru Acela pe voi Care nu-L știți”** (Ioan 1,26). **“Nici eu nu-L știam pe El, dar Cel ce m-a trimis sa botez cu apa, Acela mi-a zis: peste Care vei vedea Duhul coborându-Se și rămânând peste El, Acela este Cel ce botează cu Duh Sfânt. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu”** (Ioan 1,33-34). Când a apărut Hristos pe malul Iordanului, Sf. Ioan, luminat de Duhul Sfânt, îl recunoaște și -L arată mulțimilor, zicând: **“Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii”** (Ioan 1,29). Această mărturie era foarte necesară israelienilor, care așteptau pe Mesia cel profețit cu multe veacuri înainte. Hristos îi cere lui Ioan să-L

boteze, iar acesta, după o împotrivire de adâncă smerenie, primește să-L boteze, după rânduiala lui.

După botezul lui Hristos cerurile s-au deschis, Duhul lui Dumnezeu S-a coborât în chip de porumbel și a stat peste Isus, iar Tatăl a mărturisit: **“Acesta este Fiul Meu cel iubit, intru Care am binevoit!”** (Matei 3,17). Astfel, botezul primit de Hristos are și un alt scop: **Epifania - arătarea Sfintei Treimi - moment în care El avea să fie descoperit lui Ioan și, prin acesta, lui Israel, ca Fiul lui Dumnezeu și ca Mesia.**

Boboteaza - Botezul lui Ioan si Botezul Bisericii

Ceea ce s-a întâmplat cu paștele iudaic, se întâmpla și cu botezul. La Cina cea de Taină întâlnim și paștele iudaic și paștele nostru; Hristos a pus capăt celui dintâi și i-a dat început celui de-al doilea. Și acum la râul Iordan a împlinit botezul iudaic, dar în același timp a deschis ușile botezului Bisericii. **Botezul lui Ioan era un botez de pocăință**, care îi făcea pe oameni să-și osândească păcatele lor. Acest botez **nu era o taină, ci un ritual**, pentru că **nu ierta păcatele**. Dar de ce n-a botezat Hristos, ne-o spune însuși sfântul Ioan când zice : **“Acela vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc”**. Dar Duhul Sfânt nu fusese încă dat. Acesta ne-a fost dat de Hristos însuși, de sus, de la Tatăl (Ioan 14,26 ; 15,26) venind în lume la Cincizecime (Fapte 2,1-4). Apostolii trebuiau să se îmbrace mai întâi ei înșiși cu toată puterea Duhului, cum s-a și întâmplat la Cincizecime (Luca 24,49 și Fapte 2,1-4), ca apoi ei să boteze cu apă și cu Duh Sfânt, cum au și făcut începând după Pogoaare când **s-au botezat adăugându-se apostolilor “ca la trei mii de suflete”** (Fapte 2, 41)

Cu botezul lui Ioan s-a botezat și Mântuitorul, dar nu pentru ca El avea nevoie de curățire de păcate, fiind Dumnezeu Omul, ci pentru a ne arata importanta și lucrarea botezului pe care îl va institui și a împlini Legea, ca să se descopere lumii taina lui Dumnezeu cel în Treime închinat, în numele Căruia să ne botezăm și noi. Taina botezului a fost instituită de Hristos însuși îndată după învierea Sa din morți, odată cu trimiterea apostolilor la propovăduirea Evangheliei către neamuri: **“Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte Eu v-am poruncit vouă, și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului”** (Matei 28,19-20). Hristos se afundă în Iordan și Duhul pogoară peste ape. A trebuit să se scufunde Fiul în firea omenească și prin ea în apă, pentru ca noi, scufundându-ne în apă, să ne înălțăm spre viața Sa dumnezeiască în Duhul Lui cel Sfânt. În Cuvântul întrupat, apa și Duhul se unesc din nou.

Duminica după Bobotează (Începutul propovăduirii Domnului)

Apostolul: Efeseni 4,7-13

“Iar fiecăruia dintre noi, i s-a dat harul după măsura darului lui Hristos. Pentru aceea zice: “Suindu-Se la înălțime, a robii robime și a dat daruri oamenilor”. Iar aceea că “S-a suit” - ce înseamnă decât că S-a pogorât în părțile cele mai de jos ale pământului? Cel ce S-a pogorât, Acela este Care S-a suit mai presus de toate cerurile, ca pe toate să le umple. Și el a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători, Spre desăvârșirea sfinților, la lucrul slujirii, la zidirea trupului lui Hristos, Până vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos.”

Evanghelia: Matei 4,12.17:

“Și Iisus, auzind că Ioan a fost întemnițat, a plecat în Galileea. Și părăsind Nazaretul, a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, Ca să se împlinescă ce s-a zis prin Isaia proorocul care zice: “Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; Poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședeau în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit”. De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocăți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor!”

Cu Duminica după Bobotează sau Dumnezeiasca Arătare, se încheie cele trei Paznice Împărătești (Nașterea Domnului, Tăierea împrejur și Botezul), sărbătorite în mai puțin de o lună.

În citirea Apostolului din această duminică, Sf. Pavel ne spune că **fiecare din noi, în calitate de membre ale Trupului Tainic al lui Hristos, Biserica, a primit anumite daruri**: “Iar fiecăruia dintre noi, i s-a dat harul după măsura darului lui Hristos”. Aceste daruri constituie desemnarea, slujirea, **rolul pe care fiecare din noi trebuie să-l îndeplinească pentru a contribui la buna funcționare a acestui Trup (Biserica, noi toți), al cărui scop final este desăvârșirea spirituală**: “Și el a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători, Spre desăvârșirea sfinților, la lucrul slujirii, la zidirea trupului lui Hristos, Până vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos”.

Sfântul Evanghelist Matei citează din proorocul Isaia pentru a arăta că **în persoana Fiului lui Dumnezeu întrupat se împlinesc toate profețiile**: “Și părăsind Nazaretul, a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, ca să se împlinescă ce s-a zis prin Isaia proorocul, care zice: “Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali...”.

Într-adevăr, Mesia, Fiul lui Dumnezeu este împlinirea tuturor proorociilor Vechiului Testament. De aceea, după întruparea lui Hristos nu a mai fost nevoie de alți prooroci pentru că Dumnezeu S-a descoperit (revelat) lumii prin trimiterea în lume a unicului Său Fiu.

Pericopa evanghelică se încheie cu mesajul / avertismentul adresat de Hristos lumii: **“Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor!”** Prin preluarea mesajului de la Sf. Ioan Botezătorul, **Hristos ne spune că, deși Ioan fusese întemnițat (unde, în cele din urmă va fi și martirizat), mesajul este valabil.** Numai că acum, mesajul are o greutate mult mai mare pentru că ne este adresat de către Dumnezeu Însuși, Cuvântul Întrupat.

(Predică de Pr. George Bâzgan (www.bisericaedmonton.org))

Duminica a XXIX-a după Rusalii (A celor zece leproși)

Apostolul: Col. 3,4-11

“Iar când Hristos, Care este viața voastră, Se va arăta, atunci și voi, împreună cu El, vă veți arăta întru slavă. Drept aceea, omorâți mădulele voastre, cele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este închinare la idoli, Pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării, În care păcate ați umblat și voi odinioară, pe când trăiați în ele. Acum deci vă lepădați și voi de toate acestea: mânia, iuțimea, răutatea, defăimarea, cuvântul de rușine din gura voastră. Nu vă mințiți unul pe altul, fiindcă v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui, Și v-ați îmbrăcat cu cel nou, care se înnoiește, spre deplină cunoștință, după chipul Celui ce l-a zidit, Unde nu mai este elin și iudeu, tăiere împrejur și netăiere împrejur, barbar, scit, rob ori liber, ci toate și întru toți Hristos.”

Evanghelia: Luca 17,12-19

“Intrând într-un sat, L-au întâmpinat zece leproși care stăteau departe și care au ridicat glasul și au zis: Isuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi! Și văzându-i, El le-a zis: Duceți-vă și vă arătați preoților. Dar, pe când ei se duceau, s-au curățit. Iar unul dintre ei, văzând că s-a vindecat, s-a întors cu glas mare slăvind pe Dumnezeu. Și a căzut cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, mulțumindu-l. Și acela era samarinean. Și răspunzând, Iisus a zis: Au nu zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s-a găsit să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu decât numai acesta, care este de alt neam? Și i-a zis: Scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit”.

Tema pericopei evanghelice din duminica aceasta este **recunoștința**. Cu toate că această întâmplare, întâlnire dintre Hristos și cei zece leproși a avut loc în realitate, **morala este la fel de actuală astăzi așa cum a fost și acum două mii de ani, precum și de-a lungul veacurilor.**

Sf. Evanghelist Luca ne relatează că deși toți cei zece leproși care, potrivit rânduielilor vremii, părăsiseră familiile și comunitățile lor și trăiau în izolare, s-au ru-

gat cu aceeași intensitate (“Isuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi”) și, drept rezultat **au primit același dar al vindecării, numai unul dintre ei s-a dovedit a fi om de caracter.** Și, ceea ce este și mai interesant, acesta nici nu făcea parte din “poporul ales”, ci era samarinean, era “de alt neam.” Doar el singur s-a întors și a mulțumit binefăcătorului său. Este vrednic de menționat faptul că acesta nu s-a întors ca să-i mulțumească binefăcătorului său într-un mod non-șalant (așa cum o facem noi adesea cu un “mulțumesc” rece); **el “a căzut cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, mulțumindu-l,”** ceea ce înseamnă că s-a angajat într-un act de adora-re și preamărire, un act liturgic. Atunci când ne manifestăm recunoștința față de Dumnezeu pentru binefacerile pe care ni le dăruiește în fiecare zi, **noi suntem cei care beneficiem. Ne întoarcem cu fața către binefăcătorul nostru, milostivul și iubitorul Dumnezeu și, precum samarineanul curățit de lepră, ne reafirmăm rolul și vocația noastră de ființe liturgice.** În calitate de creștini, facem acest lucru în fiecare zi, ca persoane individuale, prin rugăciunea particulară și apoi, în mod colectiv, comunitar, când venim și participăm la celebrarea Euharistică din duminici și sărbători.

(Predică de Pr. George Bâzgan
(www.bisericaedmonton.org))

Duminica a XXXI-a după Rusalii (Vindecarea Orbului din Ierihon)

Apostolul: 1 Tim. 1,15-17

“Vrednic de credință și de toată primirea e cuvântul că Iisus Hristos a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu și tocmai pentru aceea am fost miluit, ca Iisus Hristos să arate mai întâi în mine toată îndelunga Sa răbdare, ca pildă celor ce vor crede în El, spre viața veșnică. Iar Împăratul veacurilor, Celui nescricăcios, nevăzutului, singurului Dumnezeu fie cinste și slavă în vecii vecilor. Amin!”

Evanghelia: Luca 18,35-43

“Și când S-a apropiat Iisus de Ierihon, un orb ședea lângă drum, cerșind. Și, auzind el mulțimea care trecea, întreba ce e aceasta. Și i-au spus că tre-

ce Iisus Nazarineanul. Și el a strigat, zicând: **Iisuse, Fiul lui David, fie-Ți milă de mine!** Și cei care mergeau înaintea Îl certau ca să tacă, iar el cu mult mai mult striga: **Fiule al lui David, fie-Ți milă de mine!** Și oprindu-se, Iisus a poruncit să-l aducă la El; și apropiindu-se, l-a întrebat: **Ce voiești să-ți fac?** Iar el a zis: **Doamne, să văd!** Și Iisus i-a zis: **Vezi! Credința ta te-a mântuit.** Și îndată a văzut și mergea după El, slăvind pe Dumnezeu. Și tot poporul, care văzuse, a dat laudă lui Dumnezeu”.

Pentru a doua duminică la rând constatăm, prin citirea pericopei evanghelice, cât de mare este puterea rugăciunii simple și concise: **“Iisuse, Fiul lui David, fie-Ți milă de mine!”**. Duminica trecută am văzut cum cei zece leproși, înălțând aceeași rugăciune, s-au curățit de boala lor cumplită.

În evanghelia din această duminică, învățăm din nou despre harul vindecător al lui Dumnezeu dăruit celor care știu să se roage. **Observăm, de asemenea, unele din contrastele societății de atunci, contraste care sunt comune și societății noastre: orbul era sărac materialicește (“un orb ședea lângă drum, cerșind”), dar bogat în credința și nădejdea în mila lui Dumnezeu; cu toate că era orb, avea totuși abilitatea să simtă / vadă prezența Domnului și să înțeleagă importanța ocaziei care i se oferise. Stăruința orbului a dat roade. El nu s-a lăsat descurajat de cei care-i spuneau să tacă, ci striga și mai tare: “Și cei care mergeau înaintea Îl certau ca să tacă, iar el cu mult mai mult striga: Fiule al lui David, fie-Ți milă de mine!”**.

Concluzia principală a acestei întâmplări este că **trebuie să folosim ocazia care ni se oferă aici și acum (timpul prezent și viața noastră), să simțim prezența Domnului care “trece pe aici” și să ne rugăm cu stăruință, cerând mila divină: “Iisus, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă”**.

Duminica a XXXII-a după Rusalii (A lui Zaheu)

Apostolul: I Tim. 4,9-15

“Vrednic de credință este acest cuvânt și vrednic de toată primirea, fiindcă pentru aceasta ne și os-tenim și suntem ocărâți și ne luptăm, căci ne-am pus nădejdea în Dumnezeu cel viu, Care este Mântuitorul tuturor oamenilor, mai ales al credincioșilor. Acestea să le poruncești și să-i înveți. Ni-meni să nu disprețuiască tinerețile tale, ci fă-te pildă credincioșilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția. Până voi veni eu, ia aminte la citit, la îndemnat, la învățatură. Nu fi nepăsător față de harul care este în tine, care ți s-a dat prin proorocie, cu punerea mâinilor mai-marilor preoților. Cugetă la acestea, ține-te de acestea, ca propășirea ta să fie vădită tuturor”.

Evanghelia: Luca 19,1-10

“Și intrând, trecea prin Ierihon. Și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.”

În sfânta duminică a XIX-a după Rusalii, am văzut cum Iisus, Fiul lui Dumnezeu, a ascultat rugăciunea celor zece leproși și i-a curățat de acea boală nemiloasă. Pericopa evanghelică din această duminică ne învață că același Fiu al lui Dumnezeu știe cele mai intime gânduri ale oamenilor. Sus, în sicomor, Zaheu aștepta în liniște să-și satisfacă curiozitatea: “căuta să vadă cine este Iisus”. Cred că ceva mult mai important decât curiozitatea l-a determinat pe omul acesta bogat să se urce într-un copac. Trebuie să fi fost ceva mult mai adânc: **dorința lui de a se elibera de vina și remușcarea care-i nelinișteau conștiința. Cel puțin o parte din bogăția lui trebuie să fi fost dobândită prin fraudă și nedreptate.** Acesta trebuie să fi fost obstacolul spiritual care-l ținea departe de Mântuitorul, obstacol care era mult mai greu de depășit decât impedimentul său fizic, faptul

“că era mic de statură”.

Precum în cazul celor zece leproși, **Zaheu înțelege importanța momentului**, a prezenței Domnului și, **pocăința lui sinceră și dorința adâncă de restaurare completă sunt răsplătite de Dumnezeu**: “Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut”.

Privirea lui Isus este singura care nu se așează niciodată întâi asupra păcatelor unui om, ci întotdeauna asupra sărăciei lui, pe ceea ce încă îi lipsește pentru a avea o viață deplină. Privirea lui Isus nu judecă, nu condamnă, nu umilește, și tocmai de aceasta te eliberează. Străbate drept la inimă și interpelează partea cea mai bună din fiecare dintre noi.

Ce surpriză! Isus îi vorbește lui Zaheu, îl strigă pe nume, ca și cum la Ierihon l-ar fi căutat doar pe el, și se autoinvită la acesta acasă. Astfel, distanța este ștearsă: Cel pe care Zaheu încerca să îl vadă, se arată drept acela ce-și ridică ochii pentru a-l căuta tocmai pe Zaheu! Zaheu încerca să-l vadă pe Isus, descoperind că Isus încerca să îl vadă pe el. Căutătorul își dă seama că este căutat, iubitorul descoperă că este iubit, și este imediat sărbătoare: “Zahee, coboară pentru că astăzi, trebuie să mă opresc...”

„Trebuie” zice Isus, trebuie să intru cu tine în casă dintr-o nevoie profundă: lui Dumnezeu îi lipsește ceva, îi lipsește Zaheu, îi lipsește ultima oaie, îi lipsesc eu.

A coborât în grabă și l-a primit cu bucurie. Cuvintele sunt puține: în grabă, l-a primit, bucurie, dar spun despre convertire mai multe decât ar face-o o sumedenie de alte cuvinte. Deschid casa inimii mele lui Dumnezeu, iar bucuria și viața primesc avânt.

“Dau jumătate”. Zaheu, care cultiva doar relații de interes, trăind din jăcmănierea celorlalți, înțelege comportamentul lui Isus, pentru care legea principală a vieții este celălalt. **Tâlharul nu doar că încetează să mai fure, ci trece la a dăruii.**

Zaheu ajunge să facă chiar mai mult decât îi cerea legea, poate totuși mai puțin decât ar dori Isus, dar o face cu toată libertatea: inimă reînnoită, inimă liberă, evanghelie. Precum în cazul lui Zaheu, nu au fost niciodată ideile cele care ne-au schimbat viața, ci **întâlnirea cu anumiți oameni**.

Dumnezeu este astăzi la tine acasă. “Astăzi mă opresc la tine acasă!” Pentru că Ierihonul este pe fiecare drum al lumii: **pentru fiecare om scund există un sicomor, pentru fiecare există o privire**.

Dumnezeu vine din nou la mine la masă, cu intimitate, precum o persoană dragă, un Dumnezeu care ne este tuturor la îndemână. Fiecare om are un sălaș pe care să-l ofere lui Dumnezeu. Important să vrei schimbarea în sufletul tău.

SĂRBĂTORILE DE IARNĂ ÎN PAROHIE

Sărbătorile cele mai importante ale iernii sunt cu siguranță Crăciunul, Anul Nou și Boboteaza. Chiar dacă departe de țară, aceste sărbători și datinile legate de ele sunt ținute cu sfințenie neconținut și în noastră din Vicenza.

Anual, pentru Praznicul Nașterii Domnului Isus Hristos, enoriașii se pregătesc asiduu încă din 15 noiembrie, data începerii Postului Crăciunului.

Pentru a intra în atmosfera de pregătire a venirii Domnului, la începutul Postului, timp de rugăciune, mortificare trupească și sufletească, Parohia, prin parohul ei pr. Raimondo Salanschi, a propus slujba Sfântului Maslu. Tot începând cu data de 15 noiembrie, copiii din parohie împreună cu părinții lor au participat săptămânal la repetițiile de colinde. Cântecetele de colinde sunt manifestările care fac din Sărbătorile Crăciunului cele mai spectaculoase semne spirituale ale enoriașilor. Colindatul, cuvânt derivat din latinescul "calenda", deschide, de obicei, ciclul sărbătorilor de Anul Nou. Colindătorii se deplasează din casă în casă, cântând pentru a ura sănătate și fericire gazdelor ce-i ascultă.

Anul acesta, în premieră, repetițiile de colinde pentru copii au fost ținute de două animatoare: domnișoarele Diana Țicău și Bianca Drilea, iar de adulți s-au ocupat pr. Raimondo și doamna preoteasă Monica Salanschi. Fructul acestor eforturi s-a văzut în ziua de 24 decembrie - când, după obicei, copiii, părinții acestora și grupul de tineri s-au deplasat la casa parohială pentru a-l colinda pe părintele și familia acestuia – și în cea de 25 decembrie când a avut loc Concertul extraordinar, ținut de corul copiilor, de cel mixt, al copiilor și al părinților, precum și de cel al grupului de tineri. Au fost momente de neuitat. Biserica parohială, cu cele 280 de locuri de ședere, a fost plină. Pentru a-i vedea pe micuții colindători, familiarii acestora, bunicii, nașii de botez, au venit chiar din România sau din alte orașe mai depărtate din Italia. Se putea zări pe obrajii lor lacrimile de emoție și de bucurie provo-

cate de vocile cristaline ale copiilor. La sfârșitul concertului, după datină, a sosit Moș Crăciun cu darurile mult așteptate. Toți au fost recompensați pentru efortul depus în perioada pregătitoare Praznicului.

Un alt eveniment, devenit obicei în parohie, este sărbătorirea Revelionului în comunitate. La cumpăna dintre ani, parohia - prin tinerii ei care s-au ocupat

de partea logistică - a propus "Revelionul altfel", un Revelion creștinesc care are ca trăsătură principală "comuniunea" între membrii ei. Ajunși la capătul unui an, comunitatea se reunește recunoscătoare lui Dumnezeu și Maicii Domnului, pentru darurile și harurile primite în anul care tocmai s-a încheiat și invocă binecuvântarea pentru anul care vine.

În prima zi a Anului Nou enoriașii s-au reîntâlnit din nou la Biserica parohială pentru a celebra Liturghia Sfântului Vasile cel Mare († 1 ianuarie 379, Cezareea Cappadocia) - considerat doctor al Bisericii și unul din cei patru doctori răsăriteni ai Bisericii, alături de Grigore de Nazianz (Teologul) și Ioan Gură de Aur – și Tedeum-ul. La prima Liturghie din an, credincioșii l-au avut în mijlocul lor pe Vicarul General al Diecezei de Vicenza, Mons. Lorenzo Zaupa, care a ținut o scurtă predică despre "invocarea binecuvântării Domnului" la început de an (Nm 6,22-27) și a adus enoriașilor salutul episcopului de Vicenza, Mons. Beniamino Pizziol. La rândul lui, părintele nostru paroh i-a mulțumit pentru prezența dânsului în mijlocul nostru, transmițând Excelenței Sale Beniamino mulțumirile comunității pentru călduroasa ospitalitate în dieceza de la poalele Munților Berici.

Următoarea întâlnire semnificativă va fi în data de 6 ianuarie când, o parte din comunitate, se va deplasa la Catedrala din Vicenza, pentru a participa la "Sărbătoarea Popoarelor".

La sfârșitul acestui modest articol se cuvine să aducem mulțumire părintelui Raimondo Salanschi, care, cu abnegație și dăruire totală păstorește comunitatea, doamnei preotese Monica, care ne-a însoțit cu tactul ei pedagogic în pregătirea adulților, domnișoarelor Diana Țicău și Drilea Bianca, care s-au ocupat de copii și nu în ultimul rând "badantelor", care au pregătit prânzurile comunității ori de câte ori a fost nevoie.

Consiliul Pastoral Parohial

Pentru **botezuri (lumânări de botez), cununii, înmormântări, sfeștanii, molifte, etc.,** vă puteți adresa la Pr. Raimondo: tel. 0444 149 6055; cel. 393 482 9000 sau în fiecare duminică și sărbătoare la Biserică (înainte sau după Sf. Liturghie).

SFINȚIREA CASELOR

În ziua de 6 ianuarie sărbătorim Botezul Domnului (Boboteaza).

După Sfânta Liturghie, va avea loc **Sfințirea Mare a Apei**, după care părintele va continua sfințirea caselor.

Cei interesați sunt rugați să se înscrie pe lista de la biserică sau să sune la numărul de telefon **393 482 9000**, pentru programare.

Cărți de rugăciune.

Calendar pe Anul Domnului 2016

În Biserică sunt disponibile Cărți de rugăciune, Biblii pentru adulți și copii, obiecte bisericești, etc.) și Calendar pe Anul Domnului 2016.

Credincioșii care doresc alte cărți de rugăciuni sunt rugați să ne anunțe.

Mesaj pentru Anul Nou

Pr. Raimondo Salanschi și Consiliul Parohial adresează tuturor membrilor și simpatizanților parohiei noastre cele mai bune doriri pentru un An Nou cu sănătate, pace, și împliniri vrednice!

LA MULȚI ANI!